

Forfatter: Kierkegaard, Søren

Titel: Udrag fra Aabenbart Skriftemaal

Citation: Kierkegaard, Søren: "Søren Kierkegaards Skrifter, Bd. 14", i Kierkegaard, Søren: *Søren Kierkegaards Skrifter, Bd. 14*, Søren Kierkegaard Forskningscenteret 2010 , s. 7251.
Onlineudgave fra Søren Kierkegaards Skrifter: <https://tekster.kb.dk/text/sks-aas-txt-shoot-id808e6075-b67f-4baf-81a7-727a928186e5.pdf> (tilgået 24. juli 2024)

Anvendt udgave: Søren Kierkegaards Skrifter, Bd. 14

Ophavsret: Materialet er dedikeret til public domain. Husk dog altid at kreditere ophavsmanden.
[Læs CC0-erklæringen](#)

Til Slutning tilføier den ærede Recensent, at der er Adskilligt han har moret sig over, men ikke til min Fordeel. Denne Passus er høist gaadefuld og dunkel, og jeg kan ikke andet end glæde mig over, at hvad min Recensent har havt videre at yde end et Referat af min Afhandling, hvoraf jeg har lært, at Hr. Dr. saa nogenlunde har forstaaet den, indskrænker sig til nogle faa Linier. Det var Synd mod mig, om Rec. havde skrevet blot en Spalte af slige gaadefulde Yttringer. Havde Rec. sagt, at der var Adskilligt, han havde moret sig over til min Fordeel, saa vilde jeg heller ikke have forstaaet ham. Hr. Dr. maa ingenlunde søge Grunden hertil i Mangel paa god Villie. Bogen har kostet mig 182 Rbd. 4 Mk. 8 Sk. at udgive, og der er da vel al Sandsynlighed for, at jeg ønskede enhver lovlig Fordeel deraf, uden at gjøre mig skyldig i en for en Forfatter uværdig Skelen efter Fordeel. Men af samme Grund som Rec.s Mening vilde være bleven mig gaadefuld, hvis han havde udtrykt sig saaledes, af samme Grund er det mig nu gaadefuldt, hvorledes Rec. har moret sig over min Bog, saaledes at det ikke er bleven til min Fordeel, eller med andre Ord til min Skade. Da jeg ikke er Partigænger, saa seer jeg mig ikke istand til som min ærede Rec. at kunne sige, at Flere have fundet det ligesaa gaadefuldt, eller vel endog de Fleste. Da det altsaa ikke staaer i min Magt at imponere ham ved Stemme flerhed, saa har jeg anstrængt al min Kraft for at finde en Forklaringsgrund, som er den eneste, jeg kan opdage. Rec. har maaskee kjøbt et Exemplar af min Disputats, har ikke været fornøiet med den, og har nu sendt det tilbage til Forlæggeren og forlangt Pengene igjen. Jeg veed nu ikke, om det er Skik, at Forlæggeren giver Pengene igjen, hvis saa er, saa har Rec. tilføiet mig et Tab af 9 Mk. Det negter jeg ikke, er et Tab, men det er dog ikke fulde 9 Mk. Maaskee er Forlæggeren human nok til at dele Tabet, maaskee en Antiquar kjøber det brugte Exemplar, maaskee han giver 3 Mk. 8 Sk. derfor, efter al menneskelig Sandsynlighed vil Tabet da blive cirka 3 Mk. Hvis det forholder sig saaledes, saa beholder Rec. Ret, han har nemlig tilføiet mig et Tab, og det har i Sandhed ikke været til min Fordeel, at han har moret sig.